

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО ХХІІІ З'ЇЗД КПРС!

СЕМЕСТР завершено. Зимова сесія виявилась начебто рубежем в багатогранній напруженій праці, в оволодінні знаннями.

Багато хвилювань принесла вона — сесія, але, як кажуть, чим важче перемога добувається, тим більше слави для бійця. Радість завершеного, зробленого, відчуття виконаного обов'язку було тим більш приємним в дні канікул, коли можна було добре відпочити, відновити сили, спокійно подумати про наступний етап навчання.

Перший етап завершено в основному добре. Студенти знають, як вони склали сесію. Вони вже підвели підсумок, зробили висновок. Хороший студент ще краще зрозумів, як потрібно будувати свою роботу, щоб завершити і другий семестр успішно.

Підводять підсумки і роблять висновки навчального року учбова частина, деканати, партійні та комсомольські організації. І це не тільки операції цифрами. Це — серйозний, вдумливий аналіз кожної оцінки, кожної удачі і невдачі. Адже всяке просування вперед є не що інше, як постійне, вдумливе вивчення самого процесу руху.

Наша газета повідомляла про хід сесії на факультетах. Ми вже знаємо, що сесія в основному пройшла успішно, на деяких факультетах за попередніми даними успіш-

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXII

За жаркі КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 4 (849).

16 лютого 1966 р.

Ціна 2 коп.

ність дещо підвищилась в порівнянні з минулим семестром. Краще всіх склали сесію студенти третього курсу хімічного факультету, п'ятого курсу історичного, п'ятого курсу французького відділення факультету іноземних мов, другого курсу російського та п'ятого курсу українського відділення філологічного факультету, четвертий курс (група обчислювачів) механіко-математичного факультету та ін.

Тільки на «відмінно» склали всі іспити Т. Матяш, З. Мещерякова, Н. Веринікіна (хімічний факультет), В. Олійник, В. Голубцов, Н. Домбровська (фізичний факультет), Я. Потеряйко, М. Пода, А. Вдовиченко, К. Жеков (історичний факультет), Л. Маньківська, І. Цілуйко (філологічний факультет), А. Зубанов, В. Свірський, С. Радіонов (механіко-математичний факультет) та багато інших.

У змаганні за кращу академічну групу, яке проводить комітет комсомолу в честь 50-річчя Радянської влади, сесія відзначила один з показників — успішність. Тут попереду перша група п'ятого українського (комсогр Г. Москальова, староста Л.

Брелінська), третя група другого російського (комсогр Л. Пипко, староста В. Перефереза), групи — 31-а німецька (староста В. Концевич), 3-я іспанська (староста Т. Білоконь) та багато інших.

Сесія ще раз показала, що там, де вона була в центрі уваги всієї діяльності партійних і комсомольських бюро факуль-

тетів, там, де комуністи працювали з почуттям відповідальності, покращалася успішність, активізувалася громадська робота.

Зараз вступив у свої права другий семестр. Численна кількість студентів та викладачів приступили до роботи з новими силами.

Другий семестр співпадає з подією великої історичної важливості для нашого радянського народу. В березні відбудеться ХХІІІ з'їзд нашої партії. Він накреслить нові горизонти комуністичного будівництва, внесе у наше життя новий струмінь творчого натхнення.

Завдання партійних і комсомольських організацій організувати все наше вузівське життя так, щоб колектив університету прийшов до відкриття з'їзду з новими хорошими ділами.

Гідно зустрінемо ХХІІІ з'їзд нашої рідної партії.

ПАРТИИ

Где перо?
Так слова на бумагу
и просята.
Что ж мне душу свою
запереть на замок?
Партия!
Кто о нас еще так
позаботится?
Я другой в этом мире найти
бы не смог.
Вы спросите у негра,
чей линчеванный крик
раздирает Вселенную
кровавленными
губами.
Партия —
это седьмой материк,
открытый и облюбованный
великолепнейшими
сердцами!

Партия!
В этом горячем слове
я слышу биение ленинских
идей.
Партии жизни снова и снова
приносят в дань миллионы
людей.

Партия!
Это слово, что так
ненавистно врагу —
без партии нам —
на колени —
я ярчайшим созвездием
его в глубинах Вселенной
зажгу
для земных и для всех
неземных поколений!

В. СИНЬКОВСКИЙ,

НАДЗВИЧАЙНА ПЕРЕМОГА

ВІДПОВІДЬ ДИРЕКТОРА ОДЕСЬКОЇ АСТРОНОМІЧНОЇ ОБСЕРВАТОРІЇ, ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА АН УРСР, ПРОФЕСОРА В. П. ЦЕСЕВИЧА.

ЯКІ перспективи у вивчені космосу відкриваються в зв'язку з успішною посадкою радянської автоматичної станції «Луна-9»? На це запитання директор Одеської астрономічної обсерваторії, професор Володимир Платонович Цесевич відповів так:

— Надзвичайна перемога! — сказав він. — М'яка посадка автоматачної станції «Луна-9» на поверхню нашого природного супутника одне з найбільших досягнень радянської науки і техніки.

Перший прообраз майбутньої місячної обсерваторії — станція «Луна-9» подала сигнали на Землю. Тепер можна бачити Місяць начебто знаходиться на його поверхні, бачити Всесвіт у всій повноті для вивчення найрізноманітніших його властивостей без всяких атмосферних перешкод. Тепер ми підійшли до вирішення хвилюючих всіх проблем прийому радіосигналів з космосу від можливих неземних цивілізацій, польотів до

інших планет. Ми одержали від цієї чудової станції цінні відомості.

Радянські вчені відкрили нову прекрасну епоху у вивчені Всесвіту.

ЗІМОВА екзаменаційна сесія фінішувала. Підбиваються її підсумки. В загальному — вони непогані. Але не до лиця радянським студентам задовільнитись досягнутим. В другому півріччі вони продовжують наполегливо оволодівати знаннями, щоб гідно ознаменувати ХХІІІ з'їзд нашої рідної Комуністичної партії.

НА ЗНІМКУ: студенти біологічного факультету на практичних заняттях. Керує ними професор В. Тульчинська.

ВЧЕНІ ОДУ—КРАЇНІ

РАЗОМ з усім радянським народом вчені університету готовуються гідно зустріти ХХІІІ з'їзд КПРС.

Фізики та хіміки, біологи та геологи, математики університету, як і вчені інших кафедр та факультетів докладають багато зусиль до того, щоб внести відчутний внесок у розвиток науки, народного господарства та культури.

Кафедри психології, фізіології людини та тварин розгорнули велику роботу по наданню допомоги підприємствам міста у науковій організації праці. Так надано допомогу в організації конвеєра на Одеському шкіряному заводі, у раціоналізації умов виробництва праці на заводі «Холодильник», розроблено план раціоналізації роботи міського транспорту, створено тренажор для навчання водіїв, розроблено методику профвідбору на професії водіїв.

Важливі і інтересні дослідження по розробці більш простих і надійніх систем управління виробничими та іншими процесами проводить кафедра філософії ОДУ.

Вчені університету намагаю-

ться забезпечити високоякісне виконання наукових досліджень, передбачених народно-господарським планом, достроково виконати роботи по ряду розділів тематики.

Якщо в 1964 році було виконано наукових досліджень по господарській тематиці на суму 211 тисяч карбованців і в 1965 році — на 223 тисячі карбованців, то в цьому році вже зараз виконано робіт на суму 250 тисяч карбованців.

Ряд теоретичних конференцій присвячують ХХІІІ з'їзові КПРС кафедри суспільних науок.

В 1965 році в центральних, республіканських та обласному виданнях опубліковано 763 наукових робіт студентів, в той час як в 1964 році було опубліковано всього 340 таких робіт.

Ряд монографій, наукових статей та методичних посібників будуть видані напередодні з'їзду.

Колектив вчених університету, готову гідну зустріч ХХІІІ з'їзу КПРС, живе напруженим творчим життям.

ЗИМОВА ЕКЗАМЕНАЦІЙНА

РОЗПОВІДІ ПРО ТЕ, ЯК КРОКУВАЛА СЕСІЯ ПО ФАКУЛЬТЕТАХ

В АЖКО було в зимову сесію другим курсам хімічного факультету денного навчання, механіко-математичного та фізичного факультету вечірнього відділення. Вони складали курс історії КПРС за рік. Це ускладнювалося тим, що такі ж іспити за рік складалися і з інших предметів. Але, незважаючи на те, можна сказати, що хіміки, фізики та математики в більшості добре засвоїли курс історії КПРС. Всього складало іспит 141 студент. З 84 студентів хімічного факультету 26 склали на «відмінно», 49 — на «добре» та 9 — на «задовільно». На фізичному факультеті 10 студентів склали іспит

на «відмінно», 11 — на «добре» та 7 студентів одержали задовільні

ДОБРЕ ЗАСВОЇЛИ КУРС

оцінки. На механіко-математичному факультеті склало іспит на «відмінно» 10, на «добре» — 13, на «задовільно» — 2 студенти.

ТРЕБА КРАЩЕ

ЗИМОВА екзаменаційна сесія на фізичному факультеті закінчилася 30 січня. Підбиваючи підсумки, можна впевнено сказати, що в цьому році вона пройшла краще, ніж в минулому. Найважчою була сесія на першому та третьому курсах. Приємно відзначити, що студенти цих курсів склали екзамени краще, ніж інші курси. Правда, з першокурсників на «відмінно» сесію склали тільки четверо, але зрівнів тут майже нема.

А ось студенти п'ятих курсів не порадували викладачів своїми успіхами. Результатом недбайливості і несумінності було те, що шість п'ятикурсників не склали зимову сесію.

Звичайно, краще могли б скласи сесію і студенти других та чет-

вертих курсів, але цього не сталося.

Часто пропускаючи заняття, погано готовуючись до практичних занять, студенти другого курсу Юрін, Віраховський, іх колеги з четвертого курсу Осипенко, Прокопець та інші не змогли скласти іспити з профілюючих дисциплін.

Розпочався новий семестр. Ми повинні вже тепер врахувати всі помилки минулого. В першу чергу треба ліквідувати в найкоротші строки академічну заборгованість і в повну силу з перших днів другого семестру включитися в роботу.

Доцент В. МІХО, заступник декана фізичного факультету.

ПІВРОКУ РОБОТИ

СЕМЕСТР. Півроку напруженої роботи. Чіткий ритм студентського життя: лабораторія — читальний зал Наукової бібліотеки. Все, що засвоїв студент, все, що опрацював, він приносить з собою на залік та іспит, як підсумок, як звіт за половину навчального року.

Студенти відділення німецької мови факультету іноземних мов в більшості своїх працювали старанно, їх знання оцінені екзаменаторами добрими та відмінними оцінками. На всі «відмінно» склали іспити В. Юрченко, Г. Білас, С. Горбунова, Н. Зволинська, П. Кушнерук, М. Тимофієва, В. Полесова, М. Кашенцева.

Приємно відзначити, що дуже старанно з самого початку свого перебування у вузі працювали студенти першого курсу, вони були постійними відвідувачами кабінету німецької мови, старанно працювали над засвоєнням нелегкої німецької вимови та інтонації, користуючись технічними засобами лабораторії усного мовлення.

Студенти першого курсу Середа, Соляник, Кучер прийшли на факультет з сільських шкіл зі знаннями шкільної програми, але з величими хибами у вимові, інтонації. Наполегливою роботою в лабораторіях вони досягли певних успі-

хів і одержали добре оцінки.

В дев'ятому семестрі студенти п'ятого курсу були на своїй останній практиці, яку вони успішно пройшли. Уроки жодного практиканта не були оцінені нижче як «добре».

На жаль, не обійшлося і без зри-вів — погано стартував студент першого курсу Віталій Грідунов. Він мало працював у семестрі, не зважав на поради викладачів, переоцінював свої знання і результат — «нездовільно» з німецької мови. Не все гаразд і на другому курсі: заборгованість з української та латинської мов має Е. Главчева, не склали двох заліків і С. Карпова. Відсутність системи в роботі, пропуски лекцій без поважних причин привели до того, що студентки Н. Чайка (ІІІ курс) та Е. Вагнер (ІV курс) мають «нездовільно» з німецької мови.

Колектив викладачів німецької мови хоче сподіватися, що навчальний рік буде успішно завершено.

ЗАКІНЧИЛАСЬ екзаменаційна сесія. Студенти відділення французької мови справились з поставленим перед ними завданням — практичним оволодінням мовою і необхідними філологічними знаннями.

СЕСІЯ

ЗАВЕРШИЛАСЬ УСПІШНО

ІСТИ! Ретельно і багато готувались до них наші студенти. Адже іспит — звіт студента перед Батьківщиною, викладачами, товаришами про пророблену ним роботу по оволодінню знаннями.

Особливо старанно готувались наші студенти до іспиту з історії КПРС, ХІІІ з'їзд якої відкривається 29 березня 1966 року. І це — зрозуміло. Адже без знання історії партії не можна правильно орієнтуватися в подіях сучасності, не можна стати кваліфікованим спеціалістом в будь-якій галузі науки.

НА ЗНІМКУ: старший викладач історії КПРС О. РОМАНОВСЬКИЙ приймає іспит на першому курсі фізичного факультету.

МОЛОДЦІ,

СЕСІЮ на географічному факультеті завершено.

Добре склали іспити п'ятикурсники. З 31 студента троє мають «відмінно». Стопроцентно успішно сті домоглися і студенти четвертого курсу. Тут на «відмінно» склали іспити шість студентів, на «добре» та «відмінно» — 20. Успішно закінчили сесію студентка Голімбєвська — ленінська стипендіатка, Клюкін, Докін, Мовчан та інші.

Гірші справи на третьому курсі. З 39 студентів на «добре» та «відмінно» склали іспити 12 чоловік.

Незадовільні оцінки одержали Нечеєва, Федосова, Паскалов, Слівак, Харченко.

Така ж картина і на другому курсі. Відмінник тут тільки один, дев'ять студентів мають «добре» та «відмінно». 12 студентів сесію не склали. Серед них тт. Буйновська, Гавенда, Єршова, Смік та інші.

На відміну від другого та третього курсів першокурсники погано склали свою першу сесію. Тут з 52 студентів троє мають тільки

«відмінно», 18 склали іспити на «добре» та «відмінно». З 25 геологів першого курсу тт. Коган та Сибирченко склали все на «відмінно», 10 студентів — на «добре» та «відмінно» і лише Аверченко та Філатов мають «нездовільно».

В цілому сесія пройшла успішно. Тепер перед студентами-географами стоїть завдання: ще краще наочатися у другому семестрі.

Доцент Г. МІШЕНКО, декан географічного факультету.

ПЕРШОКУРСНИКИ!

Студенти першого курсу успішно завершили свою першу сесію: з 24 осіб 20 склали французьку мову на «добре» і «відмінно». Серед добрих слід назвати відповіді Антонової, Марушак, Скороділько, Елепіної.

Все більше і більше французька мова стає засобом спілкування у студентів 21 групи. В університет юнаки прийшли з армії, без знання мови. Важким було змагання з тими, хто вчив французьку мову в школі протягом 5—6 років. Багато безсонних ночей йшло на набуття знань, вмінь і навіків.

Півтора року йшла вперта боротьба, і ось бажана перемога — іспит з мовою складено тільки на «добре» і «відмінно». О. Богомолов і П. Тоцький склали всі іспити на «відмінно».

Студенти цієї групи домоглися добрих результатів завдяки організованій самостійній роботі: щоденна самостійна робота з магнітофоном для покращання вимови і набуття навіків розуміння іноземної мови на слух, глибоке проаналізування тексту по домашньому читанню (70—80 сторінок на тиждень).

Все ж, слід сказати, що студенти п'ятого курсу послабили роботу над мовою. Про це свідчать результати заліків, де більшість

одержала задовільні оцінки. А цей курс вважався сильним на факультеті.

Кращими стали знання у студентів-заочників після введення міжсесійних контрольних робіт, з іноземної мови. Під час семестру студенти-заочники виконали 12 завдань, які регулярно перевірялися викладачами факультету.

Результати сесії ще раз довели, що студентам треба більше прискорити зусиль до оволодіння своїм фахом.

ЯК відомо, іспит — це свого роду фінал більш чи менш наполегливої і довгої боротьби студента з труднощами предмету.

Іспит з основної мови на всіх курсах англійського відділення факультету іноземних мов проводиться в усній формі. Однак, щоб вийти в цей усній фінал, потрібно пройти вібркові писемні роботи — диктант, переклад, твір чи переказ — і одержати позитивні оцінки.

Як завжди, найбільше ентузіазму, хвилювань і втрат приносить заслідково-екзаменаційна сесія першому курсу. Працювали майже всі суміліно. А такі студентки, як Паршина і Braslavskaya закономірно одержали нездовільні оцінки.

Студенти другого курсу в порів-

ненні з першим вважають себе ветеранами. В них майже третина добрих і відмінних оцінок, хоча є і «провали».

Коли йде мова про «провали», то перш за все ми маємо на увазі тт. Назіна, Скрипку, Грязеву, Самохіну, Омельченко. Закономірне запитання: чого ви прийшли до університету, вчитися? Чому ж ви не робите цього?

Потрібно, нарешті, вирішити питання про набір з «запасом», щоб лінії і безвідповідальні люди, які випадково потрапили до вузу, не висіли на ньому мертвим вантажем 2—3, а то й 5 років, а відрахувалися би після першої сесії з тим, щоб по результататах цієї ж сесії віддати місяця більш гідним.

Старші три курси — це вже люди, які кажуть, солідні, вони і показали стопроцентну успішність. Тут слід відзначити студентів Тихомирова, Огневу, Вавілову, Лебедеву, Ященко та інших.

Зимова сесія підбила підсумок половини року і залишилась позаду. Курчат же, кажуть, по осені рахують. Що ж, будемо сподіватися, що рахунок буде на нашу користь.

В. СОЛОМОНОВ,
В. КУХARENKO,
Л. БАЙДАК.

ЯСКРАВИЙ, барвистий, оригінально оформленій журнал з девізом, що став його назвою і визначив зміст — «ЗНАННЯ — СИЛА», добре відомий широким колам молодих читачів. Поряд з «Технікою — молодежі» цей журнал є одним з найулюблених науково-популярних видань для молоді. Актуальність і важливість наукових проблем, що висвіт-

лються в журналі, широта кругозору, поєднання науковості і захопленості — ось що забезпечило йому такий успіх.

Нешодавно журналу «Знання — сила» минуло 40 років. Сьогодні ми друкуємо матеріали, перекладені на українську мову, взяті з окремих номерів ювіляра.

ОСТРІВ Нова Гвінея був відкритий ще на початку XVI століття. Але так неприступні були його незаймані ліси і населені такими вояовничими племенами, що європейські колоніальні держави довго не пробували ними оволодіти. Тільки через триста з лишнім років після відкриття острова голландці оголосили його західну частину своєю колонією. На той час місцеве населення прибережних районів вже добре знало більш поневолювачів і відчайдушно чинило їм опір.

...В ту пам'ятну для жителів Бабінчі була жахлива погода. Ще вдень важкі низькі хмари покрили все небо. Вночі стало зовсім темно, а свист вітру і шум хвиль, набігав на піщаний берег і заглушали всі останні звуки. Раптом слабе, ледве помітне світло на березі привернуло увагу голландського вартового. Світло, здавалось, наблизилось, воно струменем лягало вздовж берега вузенькою стрічкою,

ставало яскравішим, побігло ланцюжком світлячих плям, ближче, ближче і ось, в якихось 2—3 метрах від себе вартовий побачив на піску низку слідів босої людської ступні, що яскраво світилися. Вони виникали і через декілька секунд блідли і гасли.

Майже втрачаючи від жаху свідомість, дочекався вартовий своєї зміни, а вранці виявилось, що з сусіднього будинку пропала людина. Вона вийшла вночі на двір і не повернулась назад.

Хто, крім диявола, міг залишити вогненні сліди і вкрасті дорослого чоловіка? Підозра впала на нього! Навели довідки серед втихомирених папусів, і вони підтверджували: Соанг! Диявол!

З того часу вогненні сліди соангі

час від часу з'являлися в Бабінчи. Диявол вибирає для своїх візитів темні ночі, і завжди його відвідання приносить нещасть. То заносило в море човен, то тікала в мангри свиня, а інколи відбувалось щось і ще трагічніше.

Віру в сатану підірвав випадок з одним з голландських колоністів. Ввечері, в сутінках, він пішов перевірити, чи добре прив'язані човни. І сусіди з жахом побачили, що за ним тягнеться світлячий слід. Нещасного запідозріли в з'язку з нечистою силою. Йому загрожував самосуд і, напевно, смерть. Врятування пришло несподівано: послані за ним в погоню люди самі залишили на мокруму піску вогненні сліди. Потім виявилось, що зрідка бувають ночі, коли

кожний, хто прийшов на берег, залишає за собою світлячий слід.

...Серед тварин, які населяють нашу планету, деякі мають здатність світитися. До них належать і наші всім відомі іванівські світлячки, і мікроскопічні істоти, які викликають свічення моря. В тому числі перидін — малесенькі жгутикові морські організми. Перидін в спокії не світяться. Тільки потривожені рухом води від судна, що проходить, на греблях хвиль чи в зоні морського прибою вони на деяку міту спалахують яскравим світлом, щоб, витративши весь запас енергії, погаснути.

Викинуті з морською піною на берег, вони не гинуть і скоро відновлюють здатність світитися. Якщо перидін багато, то людина, що йде по березі, залишає за собою ланцюжок слідів, що яскраво світиться. Це перидін, які відпочили, відповідають спалахом світла на подразнення, викликане людською ногою.

«Піду-но я в тінь погрітися».

Ця фраза на Землі звучить, як нісенінця, але вона могла б зовсім по-іншому звучати на Юпітері.

Недавно п'ятиметрове дзеркало оснастили спеціальною апаратурою для вимірювання теплових променів і спрямували на Юпітер. Як же були здивовані астрономи, коли виявили, що температура поверхні

ГАРЯЧА ТІНЬ

Юпітера в тіні, що падає від гіантського супутника Каллісто, значно вища, ніж під променями Сонця! Схоже, начебто сонячні промені не гроють, а охолоджують!

Пояснити це дивне явище астрономи і астрофізики поки не можуть. Втім, це не єдина загадка Юпітера. Багато не-

зрозумілого, наприклад, зв'язано з його супутником Каллісто. За розміром він близький до такої планети, як Меркурій. В той же час він майже вдвое легший, ніж його співбрат Ганімед, який поступається перед ним розміром. Теплове випромінювання Каллісто вдвое сильніше, ніж повинно було б бути за розрахунками. В чому тут спірва — теж до цього часу невідомо.

МАЛЮНКИ ХЛОПЧИКА

«Все ся минет» — тобто «все мине»... Трохи дивно довідатись, що ці слова роздумів, і, може, суму прикрашали колись свинцеві печатки великого князя Дмитра Донського. Чи було це його улюбленим висловом? Як воно потрапило на печатки? Хто знає... Але щось нове і несподіване, якусь теплу рису вносить воно в звичайне уявлення про Донського.

Так нерідко буває з давніми історичними подіями, з людьми минулих епох: раптом нова деталь, відкрита копіткою працею вчених, якася дрібна випадковість, але випадковість хвилююча і по-людськи зрозуміла нам, вдихає життя в голову схеми подій і історичних закономірностей. Тоді закриваючи строгий текст наукового дослідження, виникає яскравий, начебто напослідок повітрям того часу, шматок життя, яке, здавалось би, чередою століть було відсунуте далеко назад. Виникає з'язок часу, і безодні віків вже не здається такою непереборною.

Ось Новгород. 422 берестяні грамоти були знайдені там при розкопках з 1951 по 1963 рік. Безцінні відомості дали вони вченим.

Однак, саме, напевно, дивне і несподіване, що зберіг для нас час, що доніс до нас від далеких часів випадок: малюнки хлопчика

Онфіма.

Він жив в Новгороді в другій половині XIII століття, і його малюнки, зроблені на обривках біресті, очевидно, протягом всього лише декількох днів, були витягнуті з шарів землі, які датуються коротким проміжком часу — від 1224 до 1238 року. 750 років тому!

Зібрані разом, ці дванадцять малюнків сильно вражают. Живі, безпосередні, вони вражають своєю сучасністю.

На малюнках Онфіма — вершники, воїни, сцени боїв, веселі чоловічки, яких так люблять діти, човен, незвичайна тварина. Словом, світ хлопчика, в якому відбивались його звичні заняття і розваги, і турботи, і справи дорослих.

Точні так малюють діти і зараз, відтворюючи найцікавіше з того, що їх оточує.

Може, і «все минає», як гласили печатки Донського, але далеко не все безслідно зникає. Навіть таке, здавалось би, дуже невиразне і невловиме: великий світ, побачений очима маленького хлопчика, який жив багато століть тому. Легко переконатися в цьому, треба тільки поглянути на малюнки Онфіма.

Детально про ці малюнки і про інші новгородські грамоти розповідається в цікавій книжці В. Л. Яніна «Я послав тобі грамоту...».

ХВИЛИНА В ХВИЛИНУ

БІЛЬШІСТЬ людей у будь-який час дня і ночі досить точно може відповісти на питання «котра година?», навіть не глянувши на годинника. Таким же почуттям часу володіють і тварини.

Англійський зоолог Вільям Біч наводить цікаві відомості про почуття часу у осливі. Під час подорожі по Каліфорнії Біч відвідав одну невелику ферму, власник якої використовував для польових робіт тільки осливі. Було їх у нього понад сто і всі вони припиняли роботу о полудні, секунда в секунду, без всякого сигналу. Вже о 12 годині 01 хвилину ніяка сила не могла примусити їх продовжувати роботу. Рівно о 18 годині, хвилина в хвилину, вони знову бралися за діло.

Член Густав Екштейн розповідає про свої спостереження над почуттям часу у кішок. Так, кіцька Віллі поверталася додому після нічної прогулки рівно о 8 годині 10 хвилин ранку, ні на хвилину пізніше.

ДОПИГЛІВИХ

РЕНТГЕНІВСЬКИЙ ВІТЕР

НЕБАГАТО об'єктів на нашему небі можуть суперничати з Крабовидною туманністю в популярності серед астрономів і астрофізиків. А тепер, коли прилади на космічних ракетах виявили в тому боці потужне джерело рентгенівських променів, інтерес до неї видається.

Нешодавно троє крупних англійських учених — Хайл, Нарлікар і Уілер — на сторінках журналу «Нейчур» поділились своїми думками про цю дивну «рентгенівську установку».

Чому від центра туманності розлітаються зі швидкістю в тисячу кілометрів величезні згустки речовини?

В центрі туманності, вважають ці вчені, знаходиться нейтронна зірка, яка народилася при загибелі звичайної зірки, що була тут раніше. Цю катастрофу і бачили в 1054 році астрономи древнього Китаю, спостерігаючи зірку, що спалахнула з небувалою яскравістю. Діаметр нейтронної зірки дуже малий: всього декілька кілометрів. Але питома вага її зображається переконливою цифрою: одиниця з п'ятнадцятьма нулями. Наперсток такої речовини важив би мільярд тонн.

Зірка витрачає свою енергію у вигляді електромагнітних хвиль, в тому числі довгих радіохвиль і рентгенівських променів. Сила електромагнітного тиску розганяє до «астрономічних» швидкостей залишки зірки, що колись вибухну-

ла. Рентгенівська бура, радіобура! Може бути — думають англійські вчені — і неймовірна яскравість, яка вразила колись китайських астрономів, викликана свіченням «коскоків» первинної зірки під «ударами» рентгенівських променів і радіохвиль.

На заключення Хайл і його колеги поринають у сумні мрії. А раптом катастрофа, схожа на ту, що вразила Крабовидну туманність, відбудеться не з звичайною зіркою, а однією з надір — недавно відкритих небесних тіл, в мільйони і сотні мільйонів раз більших масою від найважчих з раниші відомих зір. Тоді радіовітер і рентгеновітер видують з галактик всю міжзоркову речовину, а може навіть і зірки, з їх планетами, супутниками...

Що ж казати, картина сумна! На щастя, вона нагадує такий випадок на лекції.

Лектор закінчує свій виступ словами:

— Отже, через вісімсот мільярдів років Сонце охолоне і життя на Землі припинеться.

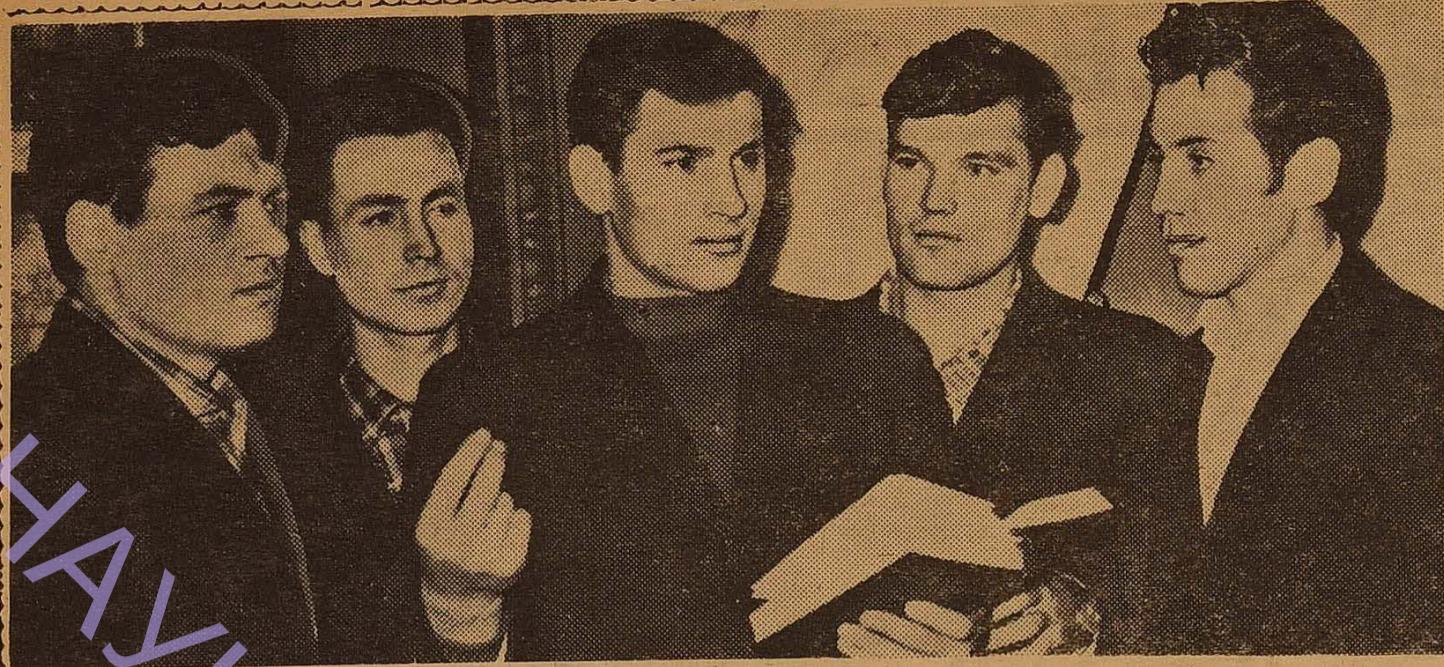
Підхоплюється хтось з публіки і з хвилюванням кричить:

— Коли? Коли?

— Через вісімсот мільярдів років.

— Ну, слава богу! А я було злякався: мені почулось, через вісімсот міль-

ЕСТАФЕТУ МУЖНОСТІ— МОЛОДІ

НАС—ОДИНАДЦЯТЬ

На першому курсі історичного факультету одинацять колишніх солдатів. Майже відділення.

Вперше ми зустрілись і познайомились в 1965 році в день заражування до університету. І хоч приїхали ми з різних кінців нашої неосяжної Батьківщини, проте хвилювались один за одного так, ніби служили разом. Я не здивувався, коли побачив на грудях кожного солдата значок відмінника Радянської Армії.

Минули дні. Ми поринули в цікаве і нелегке студентське життя. Відмінники бойової і політичної підготовки змінили автомат на студентські ручки, наполегливо взялись за навчання. Вчораши солдати мимоволі стали ядром нашого колективу.

Павла Коріненка, колишнього старшину першої статті було обрано старостою курсу. А партійну групу на курсі очолив Тимофій Ткаченко. В солдатській карточці Тимофія записано понад 20 подяк. Уже на другому році служби він став телеграфістом першого класу. На курсі ж він швидко завоював авторитет. Його поважають за чесність, здібності організатора, за те, що він хороший студент.

Олександр Павліна приїхав до університету здалекої Средньої Азії. Тепер він не тільки відмінник навчання, але й один з найактивніших членів

курсового комсомольського бюро.

З перших днів навчання хорошу славу на факультеті здобули Іван Акімов, Анатолій Струтинський, Микола Шевченко.

А для Віктора Сулько студентське життя почалося подіями, які колишній сержант Радянської Армії запам'ятав навжди. На партійних зборах факультету комуністи одного-ласно прийняли його до своїх лав.

...Складено останній іспит першої сесії. Зібралися в аудиторії вчораши солдати. Відмінники Радянської Армії свого звання не посorомили. Особливо хороших успіхів домоглися Павло Коріненко, Олександр Павліна, Микола Шевченко та інші.

Я переконаний, що коли б за відмінне навчання нагороджували значками і студентів, то на грудях вчораши солдатів нашого курсу їх можна було б прикріпити на тому самому місці, де всього півроку тому сяяв доблесті солдатської.

М. ГОЛОВАТИЙ,
студент історичного факультету.

На знімку: колишні солдати Радянської Армії, а нині студенти історичного факультету, які успішно завершили зимову сесію.

Фото О. КРИЖАНОВСЬКОГО.

ПРИКЛАД СТАРШИХ

Відзначаючи 48-і роковини Радянської Армії ми знову і знову згадуємо самовіддані подвиги її героїв та геройн, на прикладах і традиціях яких виховуються і виховуватимуться покоління.

Погляди студентів завжди привертає великий стенд: «Славні дочки нашої Батьківщини — медичні сестри, герой Радянського Союзу», встановлений в учицькому корпусі університету. Він розповідає про мужню і самовіддану працю медичних сестер, які надавали своєчасну допомогу нашим бійцям на полі бою в будь-якій обстановці, проявлячи при цьому мужність і геройство.

Наші студенти з великою увагою читають описання геройческих подвигів, вміщених на стенді, і відвідуються у портрети геройн.

Патріотичний приклад старших подруг закликає студенток бути гідними дочками нашої Батьківщини, шанувати священні бойові традиції, бути зразковими у на-

вчанні, труді, дисципліні. Треба прямо сказати, що подвиги геройв знаходять відображення і в ділах студенток. Будучи членами товариства Червоного Хреста, багато з них стали донорами. Це студентки А. Панділова, В. Смаровоз, Т. Федчик, В. Бурдейна та інші.

Наші «санітарні дружини» на показових заняттях діляли зі знанням не тільки теоретичних основ, але й з достатніми практичними навикиами, особливо студентки філологічного факультету В. Цимбал, Л. Розманович, С. Чабан, А. Костюк та інші.

Навчаючись гуманним професіям — філологів, географів, біологів, істориків та іншим, наші студентки завжди пам'ятають про необхідність бути пильними, множити свої успіхи в навчанні та праці, проявляти ще більшу активність у роботі товариства Червоного Хреста.

М. ХАІТ,
голова комітету Червоного Хреста ОДУ.

ЧЕСНО й бездоганно несли службу в рядах Радянської Армії В. Кристя та В. Концевич. Служили вони в різних частинах, в різних куточках нашої Батьківщини, але робили одну благородну справу — пильно стояли на варті мирної праці радянського народу — будівника комунізму.

Після звільнення з армії вони запасу приїхали до Одеси й вступили до нашого університету: Концевич на німецьке, а Кристя — на іспанське відділення.

Так, як і в армії, вони старанно вчаться, наполегливо і успішно оволодівають своїми спеціальностями.

НА ЗНІМКУ: студент К. КРИСТЬЯ (сидить) і студент В. КОНЦЕВИЧ за роботою в кабінеті усного мовлення.

ДЯКИЙ час про воєнно-патріотичне виховання нашого народу і, що особливо важливо, нашої молоді ми мало дбали.

Дуже рідко читалися лекції, вивавлялися твори про бойове минуле нашої Батьківщини, про геройв громадянської та Великої Вітчизняної війни. В останній час цей недолік усувається.

В нашому університеті на ряді факультетів з'явились стенді, на яких вміщено фото викладачів — учасників Великої Вітчизняної війни, з'явила, нарешті, у вестиблю головного корпусу меморіальна дошка з прізвищами викладачів та студентів, які загинули в боях за Батьківщину. Це були перші і важливі кроки в справі воєнно-патріотичного виховання всього нашого колективу і особливо студентів.

З початку нового навчального року з ініціативи кафедри історії КПРС розгорнулася підготовка до загальноміської міжвузівської конференції викладачів кафедр суспільних наук з питань воєнно-патріотичного виховання. Конференція відбулася 18 жовтня минулого року. Зі змістовними доповідями виступили заступник начальника політуправління ОдВО генерал-майор Г. Якімов, завідуючий кафедрою історії КПРС професор І. Ганевич та доцент кафедри педагогіки А. Соколова.

Цікавими були і виступи учасників конференції.

Незабаром в університеті було створено Раду по воєнно-патріотичному вихованню, до якої ввійшли учасники Великої Вітчизняної війни: доцент кафедри історії КПРС П. Столляр, кандидат історичних наук, старший викладач цієї ж кафедри Н. Якупов, завідуючий кафедрою історії СРСР доцент Некрасов, заступник голови профкому, полковник запасу О. Соколов та інші.

З ініціативи і з допомогою доцента кафедри історії КПРС, учасника Великої Вітчизняної війни та оборони Одеси доцента Я. Штернштейна в листопаді було проведено цікаві зустрічі студентів і викладачів університету з

учасником Нюрберзького процесу полковником у відставці тов. Озерянським та з представником колишнього керівництва оборони нашого міста віце-адміралом Азаровим.

За планом роботи Ради по воєнно-патріотичному вихованню наші студенти беруть активну участь в урочистих вечорах, присвячених Дню Радянської Армії.

На факультетах проводимуться зустрічі студентів з викладачами — учасниками Великої Вітчизняної війни, з прославленими героями Радянської Армії та партизанського руху. Будуть організовані екскурсії по місцях героїчних боїв за місто, в катакомб та т. п.

Проводиться копітка робота по збиранню матеріалів для відкриття в університеті кімнати бойової слави.

В найближчий час треба по всіх факультетах поновити і створити там, де їх ще немає, стенді про викладачів — учасників Великої Вітчизняної війни.

Кожен член нашого численного колективу повинен внести свою частку в цю велику роботу.

Ми чекаємо від учасників спогадів про їх участь у боях, окремих документів, фото, особистих речей, що розкривають славетну героїку нашого минулого.

Для того, щоб забезпечити успіх цієї справи, треба, щоб організаторами її стали комуністи, щоб активну участь в оформленні стендів, обладнанні кімнати бойової слави взяли комсомольський комітет та факультетські комсомольські бюро.

Велика роль в розгортанні цієї роботи припадає на стінгазети факультетів, що повинні систематично висвітлювати всі заходи в справі воєнно-патріотичного виховання, проявляти ініціативу, вносити конкретні пропозиції.

Хай кращі бойові традиції батьків та старших братів стануть неодмінними рисами нашої молоді. Естафету мужності, відваги і геройзму — до рук нашої молодої зміни.

М. ГАЛИЦЬКИЙ.

АЛГОРИТМИ. МАШИНІ. ГІДРУЧНИКИ.

В ОСТАННІ роки, в зв'язку з швидкими темпами розвитку різних галузей науки, збільшується обсяг знань, інформації, які необхідно засвоїти в період навчання в середній і, особливо, у вищій школі. В той же час стратегії підготовки спеціалістів для різних галузей народного господарства залишаються такими ж.

Важливим засобом засвоєння знань в сучасних умовах повинно стати програмоване навчання, яке знаходить все ширше застосування в практиці вищої школи.

Програмоване навчання має на меті організацію засвоєння нових знань, вмінь, навиків в порядку реалізації певних алгоритмів. Під ними ми розуміємо чітку послідовність дій, виконання яких приводить до вирішення поставленого завдання.

Алгоритмізація учицького матеріалу, як основна вимога програмування, передбачає членування, розбиття матеріалу на частини,

ПРО ПРОГРАМОВАНЕ НАВЧАННЯ

дози, завершенні логічно, які мають певну інформацію.

Сучасні теорії програмованого навчання висувають два різних принципи побудови програм — так званого лінійного програмування і принцип розгалуженого програмування.

При складанні лінійної програми матеріал, розбитий на невеликі дози, інформації, пропонується тому, хто навчається, таким чином, що він переходить від однієї частини програми до другої, одержуючи відомості тільки про те, засвоїв чи не засвоїв він матеріал, правильно чи неправильно відповів на ряд питань, поставлених перед ним. У випадку, якщо той, хто навчається, неправильно відповів на запитання, програма не передбачає необхідної консультації, роз'яснення тих чи інших розділів.

Програмоване навчання забезпечує широкі можливості самостійної роботи тих, хто навчається, в умовах постійно діючого зворотного зв'язку відомостей про допущені помилки, про досягнуті результати.

Сучасна практика програмованого навчання невіддільна від використання машин, що навчають, і програмованих підручників.

Машини, що навчають, сконструйовані в ряді вузів нашої країни, різноманітні і можуть бути розділені на три групи — механічні, електричні і електронні. Наступе всього в практиці програмованого навчання використовуються машини перших двох типів. Широкої популярності набули електричні навчаючі машини «Ластійка», створена в Київському інженерно-будівельному інституті, «Альфа-2» Львівського політехнічного інституту, машини Московського енергетичного інституту та інші.

Програмоване навчання забезпечує широкі можливості самостійної роботи тих, хто навчається, в умовах постійно діючого зворотного зв'язку відомостей про допущені помилки, про досягнуті результати.

ІНТЕРЕСНЕ ОБГОВОРЕННЯ

НОВИЙ НАБІР

На спільному засіданні кафедр політичної економії та економічної географії була обговорена доповідь О. Смирнова та Д. Богуненка на тему «Густота сільського населення і завдання інтенсифікації сільського господарства».

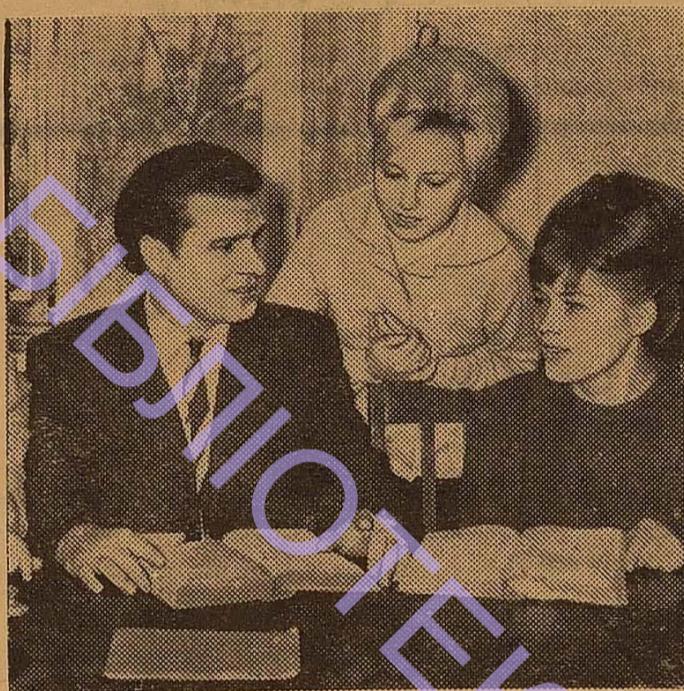
Доповідь ілюструвалася таблицями та діаграмами.

Доцент О. Смирнов розповів про те, що протягом кількох років він і доцент Богуненко працюють над питаннями опосередкованого вираження виробництва сільської праці. Досліджуючи це питання на матеріалах Одеської, Миколаївської, Херсонської та Кримської областей, автори прийшли до висновку про існування залежності між густотою сільського населення і виробництвом продукції основних галузей сільського господарства у розрахунку на одного сільського жителя.

Доповідь викликала жвавий інтерес у слухачів. Активну участь у її обговоренні взяли доценти А. Лобунець, К. Повітчана, старші викладачі Г. Плосконіс, Д. Драгомарецький, С. Проданець, аспіранти І. Суський, Л. Левченко та інші.

Присутні на засіданні кафедр висловили думку про необхідність прочитати цю доповідь на міському семінарі викладачів суспільних наук.

Л. ПАЗІЙ.

Ось уже чотири роки існує в університеті школа молодого лектора-пропагандиста. За цей час в ній завершило навчання понад 200 студентів різних факультетів. Всім їм в урочистій обстановці були врученні посвідчення про закінчення школи лектора-пропагандиста.

Добра слава йде про випускників школи. Їх виступи на заводах, фабриках, в колгоспах, в студентській аудиторії викликали жвавий інтерес слухачів. Особливо добре зарекомендували себе лектори-пропагандисти, студенти історичного факультету тт. Гончарук, Бойченко, Пода, Устинов, Щуровський, Явний і студенти географічного факультету — тт. Єрмолін, Єгоров, Кирилов і Бєдний.

Школа молодого лектора-пропагандиста провела новий набір слухачів. 26 лютого о шостій годині

СТАРШИЙ викладач кафедри німецької філології М. Яцій веде велику громадську роботу. Він — голова профбюро факультету іноземних мов, член профкому ОДУ.

На знімку: М. Яцій (зліва) бесідує зі студентками В. Чаленко та В. Борщовою.

Аніва Олексіївна неодноразово брала участь у республіканських та всесоюзних нарадах та конференціях з біохімії та фізіології рослин.

Скромну, тактовну, уважну Аніву Олексіївну люблять і поважають студенти та товариші по роботі.

Ось чому весь колектив біологічного факультету так сердечно поздоровив Аніву Олексіївну з визначним ювілеєм і від широго серця побажав їй доброго здоров'я, щастя і ще багатьох років плодотворної наукової та педагогічної діяльності на благо нашої Батьківщини.

КOLEKTIW біологічного факультету на засіданні Вченої Ради відмітив нещодавно 75-річчя з дня народження та 50-річчя наукової, педагогічної та громадської діяльності доцента Аніви Олексіївни Івановської.

Понад тридцять років працює А. Івановська доцентом кафедри фізіології рослин нашого університету. Набувши великого досвіду роботи у вищій школі, висококваліфікований і вимогливий педагог, вона жваво, захоплююче, на високому ме-

тодичному та науковому рівні читає курси лекцій для студентів університету з загальної біохімії, колоїдної хімії і ряду спецкурсів з фізіології та біохімії рослин.

Протягом багатьох років А. Івановська керує студентським науковим гуртком.

Багато часу приділяє ця немолода, але енергійна жінка науковим дослідженням. Понад тридцять її робіт надруковано у різних союзних, республіканських та місцевих наукових виданнях.

Відомо, що в традиційних методах навчання зворотний зв'язок носив несистематичний характер, та в умовах програмованого навчання принцип зворотного зв'язку поруч з принципом алгоритмізації учебного матеріалу набуває виключно великого значення.

Ці важливі принципи програмованого навчання знаходять своє підтвердження, в психологічній науці. Вимога алгоритмізації учебного матеріалу виправдовує себе з точки зору вчення І. П. Павлова про динамічну стереотипію вищої нервової діяльності. І. П. Павлов показав, що під впливом подразників оточуючого середовища складається система умовно-рефлекторних зв'язків, яка являє собою певний стереотип. Швидкість утворення і міцність умовно-рефлекторних зв'язків тим більші, чим чіткіше виражена картина умовно-рефлекторної стереотипії. З цієї точки зору принцип алгоритмізації в програмованому навчанні є важливою передумовою утворення динамічної стереотипії, тобто швидкості і міцності умовних рефлексів.

Створення програмованих під-

ручників, програм для навчаючих машин неможливе без знання закономірностей психіки людини. Щодо цього психологія покликана відіграти в практиці програмованого навчання виключну роль.

В нашому університеті вже на-громаджено певний позитивний досвід в галузі програмованого навчання. Протягом двох років в університеті під керівництвом професора Д. Елькіна працював міський семінар з питань програмованого навчання. Була проведена і міська методична конференція. Ряд кафедр — вищої алгебри, російської мови, психології організували проведення іспитів, заліків, самостійну роботу студентів з допомогою навчаючих машин «Ласточка» і машини, створеної співробітниками університетського кафедри радіофікації. На кафедрі російської мови були створені програми з ряду розділів синтаксису для організації контролю і самоконтролю знань студентів. На кафедрі психології складено програми для самостійної роботи студентів з курсу «Психологія мовлення» і з деяких розділів курсу логіки. Проведення заліка з

курсу «Психологія мовлення» та іспиту з логіки з допомогою навчаючих машин дало позитивні результати.

Досвід програмованого навчання був предметом обговорення на засіданнях вчених Рад факультетів і університету. На республіканській конференції в Києві досвід про програмоване навчання в нашому університеті отримала високу оцінку, як і ряд статей в республіканській пресі.

Нові можливості програмованого навчання зв'язані з створенням в університеті спеціальної аудиторії, обладнаної машинами. Така аудиторія дозволить ширше використати нові методи навчання на практичних і семінарських заняттях.

Істотні переваги і можливості програмованого навчання свідчать про те, що йому належить велике майбутнє.

Т. КОЗІНА.

ПОЧАТОК НАВЧАННЯ В ШКОЛІ МОЛОДОГО ЛЕКТОРА-ПРОПАГАНДИСТА

вечора у Великому актовому залі відбудеться перше заняття.

В загалі ж заняття проводитимуться один раз на місяць (в останню п'ятницю місяця) в 14 аудиторії в приміщенні історичного факультету.

Перед слухачами школи виступлять професори і доценти університету, лектори з Москви і Києва.

Школа молодого лектора-пропагандиста розпочинає свій навчальний рік. Хай супроводжує її успіх!

К. САВИЦЬКИЙ, секретар комітету комсомолу університету.

УСУНУТИ НЕДОЛІКИ

З КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБОРІВ

ЗИМОВА сесія закінчилась. Обговорити її результати, підбити деякі підсумки і зібрались нещодавно у Великому актовому залі комсомольці філологічного факультету.

З доповідю виступив заступник декана філологічного факультету В. Дроздовський.

Які результати сесії на випускних курсах?

П'ятий український посідає перше місце з успішності — всі його студенти вчасно склали сесію, тут багато відмінних і добрих оцінок. Відмінні знання виявили Пастухова, Цілуйко, Лямчук, Шестопалова та інші. Цей курс з першого ж року навчання зарекомендував себе дружним колективом.

Гірше на п'ятому російському. Провідною оцінкою у минулій екзаменаційній сесії була «задовільно». У двох студенток — Лось та Амбарцумян — «незадовільно» з основного предмету.

Далі доповідач охарактеризував стан справ у першокурсників. Тут результати добри, але є і недоліки. Добре те, що значна кількість студентів по-діловому підійшла до заняття, до сесії. І як наслідок — багато добрих і відмінних оцінок. Добрі знання виявили студенти Суховецький, Монасюк (українське відділення), Русюкова, Зaborовець, Раковська (російське відділення). Але не вистачило духу у багатьох студентів українського відділення на останній іспит — стародавню літературу. Гут 12 незадовільних оцінок.

Деякі студенти не склали по кілька іспитів. Це — Соленко, Івченко — українське відділення, Довгопола, Зайчикова, Сидорова, Подобед, Сердюкова — російське відділення. Студента Смирнова за нескладені заліки було виключено з університету.

Критично підійшов промовець і до результатів сесії на других — четвертих курсах. Він вказав на гарну підготовку третьої групи другого російського (на цьому курсі вісім відмінників), активність комсомольців, але зауважив, що комсомольські бюро ще не виявили свого ставлення до тих, хто пропускає лекції та практичні заняття. Гірше, ніж могли б, склали сесію треті-четверті курси.

Доповідач торкнувся також пи-

тання побуту студентів в гуртожитку.

Щодо побуту, то т. Дроздовський зазначив, що чимало студентів неправильно вирішує проблему часу. Комітет комсомолу, кожен комсомолець повинні звернутися на це увагу. Так, є студенти, які добре себе поводять в гуртожитку, правильно розподіляють свій час. Деякі ж займаються марнотратством — то вони «хворють на сон», то «святкують» щонебудь, заважаючи товаришам по кімнаті.

Обговорення доповіді почалось виступом комсорга другого курсу т. Шевчук. Вона вказала на причини, що привели до зниження успішності на курсі. Це — пропуски занять.

Комсорг третього курсу Марія Барда поставила найбільш хвилюючі питання — використання чаю, вивчення слов'янських мов та інші.

Комсорг четвертого курсу Марія Гильницька вказала на причину низької успішності студентів курсу — погане відвідування. Вона торкнулася також питання про огляд художньої самодіяльності, що наближається. Комсомольському бюро факультету треба постаратися до нього зі всією серйозністю.

А. Колісниченко говорив про роботу наукових гуртків. Старшокурсники стурбовані тим, що студенти перших — других курсів приєднують мало уваги науковій роботі.

Підсумок виступам комсомольців зробив декан факультету А. Жаборюк. Він вказав, що студентам, які мають заборгованість, треба негайно її ліквідувати. А то є такі студенти, для яких зимова сесія тягнеться аж до весни.

Збори підбили підсумок минулі сесії, накреслили шляхи до успішного складання наступної.

На зборах були вирішені і організаційні питання. У зв'язку з тим, що кілька членів бюро, в тому числі і секретар комсомольської організації факультету Я. Шпанко, йдуть на пелікрактику, в бюро комітету введено комсомольців Барладяну, Маньківську, Григорко. Секретарем факультету обрано Світлану Барду.

Н. ХАЛІМОШКІНА, студкор.

ЗА ПУТИВКУ ДО КИЄВА

НЕЩОДАВНО на географічному факультеті відбулась обласна географічна олімпіада учнів 6—11 класів середніх шкіл, організована Одеським обласним інститутом Удоосконалення вчителів та географічним факультетом ОДУ.

На олімпіаді з'їхалось більш як 300 учнів. Їх супроводжували вчителі географії, більшість з яких колишні випускники університету. Учні, які дадуть кращі відповіді, візьмуть участь в Республіканській географічній олімпіаді, яка відбудеться в м. Києві.

Ліворгість наших студентів

П. НАДУТИК.

ДАТА

Швартувався пароплав
радянський.
Чулися крики «Совет», «рашен»,
«руси».
Люд сміяється бідний
негритянський,
Уцілій після землетрусу.
Допомога, щира допомога
Із країни, де сніги холодні,
Від людей сердечних — не від
бога
Ім прийшла. І плакали голодні.
Сивий Том, розтерши слози-роси,
Плід банану трішки ще зелений
Дарував радянському матросу,
І питав все: «Чи живий ще
Ленін?».

Негру став матрос відповідати:
«Скоро соту весну вік стріча».
Мовив так, бо серце у дві
дати —
Час народження і смерті клятви
Не могло вмістити Ілліча.

ТИ У МЕНЕ ОДНА

Золотиста пора стойть осені пізня,
Лине птаство відлітне в небесну
блакить...
Ти у мене одна,
Мов у лебедя пісня,
А ти знаєш, як пісню я можу
любити.
Давай підем за вітром, степів
охоронцем,
Спів прощальний послухати
осінніх дібров.
Ти у мене одна,
Як одне у нас сонце.
А ти знаєш, до сонця є в мене
лювов.
Хочу з радості світ у обіймах
тримати,
І, здається, усе, що захочу,—
зроблю.
Ти у мене одна,
Мов одна в мене мати.
А ти знаєш, як матір свою
я люблю.
Дні промчать молоді. Встануть
спомини після,
Як стрічання в цю осінь у нас
почались,
Як і мати,
І сонце,
І лебедя пісня
У ім'я твоє, мила, для мене
злились.

—1—

ЗВЕЗДЫ

РАССКАЗ

Если окна дома залиты морем света, если двери дома открыты настежь, если прямо на улицу вырывается широкая песня и бесконечное число раз хлопает калитка, то в доме этом наверняка праздник.

Да, в доме Казимировых праздник. Гостей собралось много. За одним столом родственники, соседи, школьные друзья Владимира.

На перегруженной вешалке всего одна шинель. Ее хозяин — рядовой Валерий Епифанов. Валерка служит первый год. Командир не мог не дать ему в этот день увольнительную.

ВСТУПАЮ В ПАРТІЮ

Суворі погляди. Прямі, одверті.
Партбюро... Рядовий... В партію вступаю.
Напроти —
світ квадратами розпростертій,
Годинник сухо віки відбиває.
— Скажіть, товаришу, —
комдив з надією.—
Для чого, власне, хочете в партію?
Иду життям.
Крокую по подіях,
Починаючи шлях шкільною партою.
Радість, усмішки і смуток глибокий,
Не втратить хвилину (без діла присісти),
І так все життя
в материнськім неспокої.
Вона, рідна вчителька —
комуністка.

Шляхи невідомості. Незміряний простір.
Я в одному купе
з другом-баяністом.
Іхати в Братськ зовсім просто,
Іхати з направлінням комуністів.
Весь для людей, сподівань і надій їх,
Дав мені серце, хлібам —
ріст,
Все життя у потрібнім ділі.
Батько мій — комуніст.
Суворі погляди. Прості, одверті,
Навіть сержантів (пам'ятаєте баяніста?).
На стіні світ,
квадратами розпростертій.
Вступаю в партію

КОМУНІСТИВ.

О. ШЕРЕНГОВИЙ, студент філфаку.

МОЙ ПОРТ

Я сьогодні в порту не гость,
Торопясь іду на роботу,
Мне отмерена полна горсть
Теплої сонечної позолоти.

Ничого, що сьогодні пришел
В мир романтики в перший
день я,
Мне особенно хорошо
В ритме радостного движенья.
Здесь как фронт, только
мирний фронт.
Здесь волнуются, дружат,
спорят,
І плавить над портом озон —
Запах молодості и моря,

І кругом, куди взгляд ни кинь,
Я уверен, не буде ошибки,
Всюду глянець могучих спин,
Всюду дружескіе улыбки!

Вот огромный стальной великан
Шевелит ажурной стрелою —
Это гордый портальный кран
Разговаривает со мною.

Повелителем этой стрелы
Ведь смогу же когда-нибудь
стать я

И приветствовать корабли
Стометровым рукопожатьем.
Нет, не зря я пришел сюда,
Где сердца героизма открыты,
Где рисую кистью труда
Красоту этой мирной битвы.

В. ГРОМБІ,
студент-вечерник філологиче-
ского факультета.

НОВЫЕ СТИХИ

ЕЕ ПОЛЮБИ

Слава каждой
профессии,
коль для счастья
она!
Только сердцем
ты взвесь ее,
ей
отдавшись сполна...
И весенне,
и молодо
ты ее полюби...
Лишь из целого жолудя,
вырастают
дубы!

ПАДАЮТ ЯБЛОКИ

Синие, синие полночи.
И плывут облака, плывут.
Тихо яблоки падают.
Очень тихо. В траву,
голубую траву.

Краснобокие яблоки...
пахнут солнцем, травой и маєм.
Завтра их соберут —
их всегда по утрам собирают.

В. ФИЛАТОВ

КОНИ

Я их вижу.
Они не стонут —
Они рвутся туда, в войну...
Кони... Кони...
Лихие кони
Разметнулись во всю страну.
Как им было страшно и
жарко...
Как их было тогда не
жалко...
Кони... кони — в красные
взрывы.
Кони — в буйную замять
огней...
Люди гладили мертвые
гривы.

Люди часто меняли коней.
А они оставались сами...
А они еще были живы...
А они умирали не хотели.
И еще что-то людям хріпели.
И в глазах их бесились
метели.
Кони... кони...
Вы снитесь ночами.
И как сон огневая близь...
И несется в огонь тачанки,
Утверждая
навек
Коммунизм!

О, а были года...
И тогда
не до них было людям.
Был огонь и штыки...
И казалось, что выжить трудно.

И по саду шагали...
Днем и ночью шагали. Шагали...
И земли не достигнув,
плоды на штыки натыкались.

И дожди, и дожди
все следы их смывали, смывали.
Были очень плохи...

были очень плохи
урожай.
И даже деревья, казалось,
все понимали.
...Гишина.
Тишина...
Только ветер листву колышет.
Чутко яблоки спят
и корнями всю землю слышат...

И в сиреневой полночи
плывут облака. Плывут.
Словно красные лампи, яблоки,
падают тихо в траву...

ПОЧУТТЯ

Е почуття, в яких гранітна
глиба
Розтане, ніби лід,
під подихом весни.
І потече могутніми
струмками
І не догнати їх, і не спинити
Є почуття, з якими квіти
в'януть,
З якими небо кам'яним стає
Мое ж як вітер, синій вітер
Для серця кожного зорю
дає.

М. ВАСИЛЬЄВ.

—2—

Валерка так ему и сказал: «С семи лет дружим. Сегодня на действительную провожают».

Выпили за уход. Выпили за возвращение. Песни пели разные. Все больше комсомольские.

Дядя Никита — отец Володи — вспоминал двадцатые годы. Весь вечер то надевал, то снимал буденовку.

Огромная красная звезда. Лучистая звезда. Из материи. Сейчас не такие носят. Словно рубиновые. Как на башнях Кремля.

Бывалые вояки — это двадцатипятилетние Ваня, Сергей и Виктор, которые два года, как демобилизовались, — о звездах говорят по-своему. У Ивана на этот счет целая философия.

—3—

— Стоишь на посту. В теплую погоду куда ни шло. А зимой? Тебя только звездочка, что на фуражке, и греет.

У Виктора звездочек больше. На погонах по две, да на фуражке. Уходил рядовым, а вернулся из армии лейтенантом.

Дядя Никита рассказывает про свое время. Молодые — про свое.

Отцы и дети. Спорят. По-

разному и о разном.

Вот они вышли во двор. Звезды. Много звезд. Небо в звездах. «Звездастое небо».

В доме выключили магнитофон.

Мы курим. Просто так. Мы уже мужчины. Володя — нет. Не хочет отца обижать. Тот не курит, и всегда морщится от запаха табака.

—4—

— Звезда!
— Нет, нет, это метеор.
— А может быть спутник.
Сколько их уже там? Наших больше сотни.

— Да, летают звездочки...
— Надо, — сказал дядя Никита.

— Надо, — сказали Ваня, Сергей и Виктор.
— Надо, — согласился Володя.

«Зачем надо, для чего надо?» — никто из нас не спрашивал. Отцы и сыновья думают одинаково.

Мы прощались с Володей у калитки, чтобы завтра ровно в семь на сборном хлопнуть новобранца по плечу и сказать:

— Звезда обязывает.
С. ХАНЕВИЧ,